

Morbide Illusjoner

Postgirobygget

Jeg sitter på en kafé
Og titter ut av vinduet
Der går det en mann med stokk og hund
Men jeg ser han kun en liten stund
For I neste sekund I mitt indre blikk
Blir han offer for rushtrafikk
Han deiser I bakken og knekker nakken
Det var blod overalt idet han falt
Jeg tror jeg tenker for millioner
Jeg tror jeg tenker på alt
Jeg tror jeg tenker på de reaksjoner som
Legen min har kalt
Morbide illusjoner
Morbide illusjoner
En jager raser forbi
Med bomber og granater
Og rett over gata står en mann med øks
Og slår vilt rundt seg mens han prater
En annen prøver seg på lukeparkering
Men blir utsatt for kveldens
Første motorsagpartering
Et ansikt som ser meg og glinser av fett
Blir plutselig hvitt - Ett skjelett
Jeg tror jeg tenker for millioner
Jeg tror jeg tenker på alt
Jeg tror jeg tenker på de reaksjoner
Legen min har kalt
Morbide illusjoner
Morbide illusjoner
Så pakker jeg sammen etter nok en dag
Fylt av glede og velbehag
Og utenfor er alt som før
Det er ikke no'blod og ingen som dør
Jeg tar trikken hjem da klokka er ti
Til virkelighet fra fantasi
En inneholdsløs relasjon
Og en evig illusjon
Jeg tror jeg tenker for millioner
Jeg tror jeg tenker på alt
Jeg tror jeg tenker på de reaksjoner
Legen min har kalt
Morbide illusjoner
Morbide illusjoner